

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0478/99/2019**

Dňa : **14.06.2021**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **SLOVAKIAN WOOD, s.r.o., sídlo: Bazovského 4419/9, 984 01 Lučenec (do 17.12.2019 ako Silicate World, s.r.o., Maloveská 68, 984 01 Lučenec), IČO: 35 852 941**, kontrola vykonaná dňa 10.06.2019 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, Dolná 46, Banská Bystrica, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, č. P/0164/06/2019 zo dňa 14.11.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **500,- EUR, slovom: päťsto eur**, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, č. P/0164/06/2019 **m e n í** v časti výroku, ktorým bola uložená pokuta **tak, že účastníkovi konania SLOVAKIAN WOOD, s.r.o., sídlo: Bazovského 4419/9, 984 01 Lučenec (do 17.12.2019 ako Silicate World, s.r.o., Maloveská 68, 984 01 Lučenec), IČO: 35 852 941, ukladá** podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov **pokutu vo výške 250,- EUR (slovom: dvestopäťdesiat eur)**, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní od dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 01640619. Ostatná časť výroku ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – **SLOVAKIAN WOOD, s.r.o. (do 17.12.2019 ako Silicate World, s.r.o.)** - peňažnú pokutu vo výške 500,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bola dňa 10.06.2019 vykonaná kontrola v sídle Inšpektorátu SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, Dolná 46, Banská Bystrica. Predmetná kontrola inšpektormi SOI bola zameraná na prešetrenie podnetov spotrebiteľov č. 670/2018 a č. 114/2019 a na dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa. Kontrolou bolo zistené, že účastník konania porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Odvolačný orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0164/06/2019 zo dňa 14.11.2019, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací správny orgán síce po preskúmaní napadnutého rozhodnutia považuje skutkový stav za presne a spoľahlivo zistený, v odvolacom konaní však napriek uvedenému pristúpil k zníženiu výšky uloženého postihu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Odvolací správny orgán zastáva názor, že dostatočne preventívny a represívny charakter pre účastníka konania bude mať aj uloženie pokuty v nižšej výške, ako bolo uvedené v prvostupňovom správnom rozhodnutí. Vykonaná zmena nezakladá dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona, nemá vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav, ktorý bol zistený kontrolou vykonanou dňa 10.06.2019, a zostal v plnej miere zachovaný. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách; čo účastník konania porušil.

Dňa 10.06.2019 mala byť v sídle Inšpektorátu SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, Dolná 46, Banská Bystrica vykonaná kontrola spoločnosti SLOVAKIAN WOOD, s.r.o., sídlo: Bazovského 4419/9, 984 01 Lučenec (do 17.12.2019 ako Silicate World, s.r.o., Maloveská 68, 984 01 Lučenec), IČO: 35 852 941 na základe písomného predvolania č. 01044/06/2019 zo dňa 20.05.2019. Vzhľadom k tomu, že dňa 10.06.2019 bolo na Inšpektorát SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj doručené písomné ospravedlnenie kontrolovaného subjektu, ktorého súčasťou boli aj požadované písomné doklady, inšpektori SOI vykonali kontrolu bez prítomnosti kontrolovaného subjektu. Výsledok vykonanej kontroly a prešetrenia podnetov spotrebiteľov č. 670/2018 a č. 114/2019 je uvedený v inšpekčnom zázname z kontroly zo dňa 10.06.2019. Predmetný inšpekčný záznam z kontroly vykonanej dňa 10.06.2019 bol zaslaný kontrolovanému subjektu dňa 11.06.2019 a bol mu doručený dňa 14.06.2019 prostredníctvom pošty a dňa 17.06.2019 do jeho elektronickej schránky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk.

Pri prešetrení podnetu spotrebiteľa, evidovaného pod č. 670/2018 a kontrolou obsahu Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 20.10.2017 uzatvorenej so spotrebiteľom L. G. bolo zistené, že účastník konania ako zhotoviteľ diela v Zmluve o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ uzatvorenej so spotrebiteľom použil neprijateľnú podmienku, ktorá zapríčiňuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Jednalo sa o ustanovenie režimu Obchodného zákonníka v Zmluve o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 20.10.2017 (Zmluva o dielo uzatvorená podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov).

Pri prešetrení podnetu spotrebiteľa, evidovaného pod č. 114/2019 a kontrolou obsahu Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 10.03.2018 uzatvorenej so spotrebiteľom Š. N. bolo zistené, že účastník konania ako zhotoviteľ diela v Zmluve o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ uzatvorenej so spotrebiteľom použil neprijateľnú podmienku, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Jednalo sa o ustanovenie režimu Obchodného zákonníka v Zmluve o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 10.03.2018 (Zmluva o dielo uzatvorená podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov).

Vykonanou kontrolou bolo teda zistené, že predložené zmluvy, t. j. Zmluva o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 20.10.2017 a Zmluva o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 10.03.2018, majú charakter spotrebiteľskej zmluvy, tzn. zmluvy, s ktorej podmienkami mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred jej uzatvorením, avšak nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Vyhodnotením obsahu podmienok, uvádzaných v predmetných spotrebiteľských zmluvách, bolo zistené, že účastník konania v Zmluve o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 20.10.2017 a v Zmluve o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO

rodinného domu“ zo dňa 10.03.2018 používal podmienku spôsobilú založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t. j. neprijateľnú podmienku, čím bol porušený zákaz použitia neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Ide o podmienku, ktorá zapríčiňuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a zároveň táto neprijateľná podmienka nebola individuálne dojednaná, čím účastník konania v danom prípade jednostranne spotrebiteľa znevýhodnil. Posudzovaná zmluvná podmienka je založená na priamom rozpore s ustanovením § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), pričom spotrebiteľ sa ňou vopred vzdáva svojich práv na priaznivejšiu právnu úpravu podľa OZ a zároveň si zhoršuje svoje zmluvné postavenie. V zmysle § 2 ods. 3 OZ účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchylnou od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedená zmluvná podmienka je v rozpore s ustanoveniami § 52 ods. 2 OZ, keďže zákon vyžaduje prednostné použitie ustanovení OZ upravujúcich právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech spotrebiteľa a nie prednostné použitie ustanovení Obchodného zákonníka, tak ako uvádzal účastník konania v záhlaví Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 20.10.2017 a v záhlaví Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 10.03.2018. Je nepochybne dôležitou skutočnosťou, či daný právny vzťah spadá pod režim OZ alebo pod režim Obchodného zákonníka, ktorého úprava je pre spotrebiteľa oveľa nepriaznivejšia, ako ochrana poskytnutá OZ. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade išlo o typovú zmluvu, ktorú v časti režimu zmluvy spotrebiteľ nemal možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvňovať, ustanovenie uplatnenia režimu Obchodného zákonníka môže predstavovať menej priaznivejšie postavenie spotrebiteľa, čím sa zasahuje do jeho ekonomických záujmov. Režim Obchodného zákonníka je pre spotrebiteľa nevýhodnejší, napr. v prípade premlčania, v prípade uplatňovania zodpovednosti za vady a pod. Zároveň použitie právnej úpravy Obchodného zákonníka prichádza do úvahy prioritne len vtedy, ak ide o zmluvu medzi podnikateľmi a zmluva je zameraná na podnikateľskú činnosť, nie ak ide o štandardný spotrebiteľský vzťah tak, ako je to aj v predmetnom prípade.

Uvedená podmienka bola vyhodnotená ako neprijateľná, zakladajúca nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čím bol porušený § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že absolútne nesúhlasí so závermi kontrolného orgánu, pretože kontrolný orgán sa vo svojom rozhodnutí odvoláva tak na ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj ustanovenia OZ, pričom tieto účastník konania vo svojej obchodnej činnosti nezneužíva, nehovoriac o tom, že mu nebolo umožnené z neznámych dôvodov sa k záverom SOI ani vyjadriť. Účastník konania ďalej uviedol, že dotknuté zmluvy sú zreteľne pomenované. Je z nich jasné, že ide o Zmluvy o dielo. Účastník konania má za to, že každý musí rešpektovať všetky podmienky, za ktorých boli tieto zmluvy uzatvorené. Podľa vyjadrenia účastníka konania musí aj kontrolný orgán brať na zreteľ, že v každej zmluve sú dve rovnocenné strany, t. j. ak jeden účastník zmluvy je zodpovedný

za znenie zmluvy, rovnako je zodpovedný aj druhý účastník zmluvy. Pokiaľ by to tak nemalo byť, bol by to rozpor so zákonodarstvom, vrátane Ústavy SR. Účastník konania zastáva názor, že ak je v zmluve zo strany kontrolného orgánu napadnutá nejaká všeobecná časť znenia, tak musia byť pokutovaní obaja účastníci zmluvy, pretože ju spoločne tvorili, prijali a podpísali. Z uvedeného dôvodu účastník konania namieta nielen prístup správneho orgánu, ale aj spôsob, ako vymeral pokutu. Účastník konania poznamenáva, že v prípade uvedenia Obchodného zákonníka v záhlaví dotknutých zmlúv, ide o preklep. Účastník konania zdôrazňuje, že obe zmluvy sa uzatvárali podľa OZ a ich text je aj tak koncipovaný, pričom obe zmluvy sú jednoznačne formulované v súlade s OZ. Účastník konania si uvedomuje, že zmluva musí mať po obsahovej stránke všetky podstatné náležitosti a tieto neboli ani nikdy spochybnené, nespochybnil ich ani prvostupňový správny orgán. Účastník konania tiež v odvolaní uvádza, že v bode 13.8 obidvoch zmlúv je uvedené: „Zmluvné strany zhodne prehlasujú, že obaja jej účastníci mali možnosť ovplyvniť obsah zmluvy a na jej konečnom znení sa aktívne podieľali a znenie samotnej zmluvy je výsledkom vzájomných rokovaní o jej obsahu“. Účastník konania opakovane namieta, že na znení zmluvy sa podieľala aj druhá strana, tzn. zodpovednosť za znenie obsahu zmluvy je rovnaká a nemožno prenášať zodpovednosť za akúkoľvek pochybnosť v zmluve len na jeden subjekt. Účastník konania taktiež uvádza, že považuje doterajší postup správneho orgánu prvého stupňa z formálneho aj procesného hľadiska za subjektívny, nezákonný a vyslovene jednostranný, bez snahy o konfrontáciu s účastníkom konania, nakoľko mu bola odopretá možnosť vec prerokovať, vysvetliť, argumentovať. Správny orgán prvého stupňa bez vysvetlenia zo strany účastníka konania dospel k záveru, že niet čo dokazovať, argumentovať a rozhodol vo veci sám. Účastník konania má za to, že správny orgán „varil z vody, pretože neposkytol žiadne argumenty“ vo svojom rozhodnutí a navyše sa opieral o mnoho rozhodnutí z rôznych súdov. Nedôsledná kontrola SOI vedie účastníka konania k názoru, že inšpektori SOI chceli niekomu vyhovieť. Účastník konania naďalej zastáva názor, že neporušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože podmienky boli individuálne dojednané. Účastník konania opätovne podotýka, že je nad všetky pochybnosti zrejmé, že bola splnená podmienka uvedená v § 53 ods. 1 OZ, nakoľko všetky podmienky boli individuálne dojednané, o čom svedčí bod 13.8 Zmlúv o dielo, t. j. nejedná sa v tomto prípade o neprijateľné podmienky. Záverom účastník konania navrhuje odvolaciemu orgánu, aby rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. P/0164/06/2019 zo dňa 14.11.2019 v plnom rozsahu zrušil ako nedôvodné.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne irelevantné a subjektívne, ktoré ho nezabávajú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa „*predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách*“.

Podľa § 52 ods. 1 OZ „*spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom*“.

Podľa § 52 ods. 2 OZ „*ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy,*

ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“.

Podľa § 53 ods. 1 OZ „*spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané“.*

Podľa § 53 ods. 2 OZ „*za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah“.*

Podľa § 53 ods. 3 OZ „*ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané“.*

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka „*neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné“.*

Podľa § 54 ods. 1 OZ „*zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie“.*

Odvolačný správny orgán sa v celom rozsahu nestotožňuje so skutočnosťami uvádzanými účastníkom konania v podanom odvolaní, nakoľko tieto sú výlučne subjektívneho charakteru s tendenčným zámerom vyvinieť sa zo zodpovednosti za protiprávny stav zistený kontrolou vykonanou dňa 10.06.2019. K argumentom účastníka konania, že považuje doterajší postup správneho orgánu prvého stupňa z formálneho aj procesného hľadiska za subjektívny, nezákonný a vyslovene jednostranný, že správny orgán „varil z vody, pretože neposkytol žiadne argumenty“ vo svojom rozhodnutí a navyše sa opierať o mnoho rozhodnutí z rôznych súdov, a aby odvolací orgán rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. P/0164/06/2019 zo dňa 14.11.2019 v plnom rozsahu zrušil ako nedôvodné, odvolací orgán uvádza, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán taktiež zdôrazňuje, že rozhodujúcim pre konštatovanie porušenia povinnosti stanovenej zákonom je zistený skutkový stav, z ktorého aj podľa odvolacieho orgánu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán uvádza, že *právne posúdenie* zisteného skutkového stavu patrí správne orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe správneho orgánu nevzhladol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť. Odvolací orgán má tiež za to, že nie je

dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko správny orgán postupoval v súlade so zákonmi. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací orgán úvahy účastníka konania prezentované v tejto časti odvolania za bezpredmetné.

K tvrdeniu účastníka konania, že nedôsledná kontrola SOI ho vedie k názoru, že inšpektori SOI chceli niekomu vyhovieť, odvolací správny orgán uvádza, že ho považuje za právne irelevantné a subjektívne. Odvolací orgán podotýka, že považuje rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu za dostatočne odôvodnené, aj s odkazom na právne predpisy upravujúce právomoci SOI, zákonné dôvody výkonu kontroly a postavenie a oprávnenie inšpektorov SOI pri výkone kontroly, a to odkazom na ustanovenie zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“). Odvolací orgán uvádza, že kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý ustanovuje pôsobnosť SOI pri kontrole vnútorného trhu. Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti. Odvolací orgán má teda nepochybne za preukázané, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom z inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 10.06.2019 táto skutočnosť jednoznačne vyplýva. Odvolací správny orgán uvádza, že všetky dôkazy posúdil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Odvolací orgán má za to, že kontrolnú činnosť môžu vykonávať len zamestnanci, ktorí sú odborne spôsobilí na výkon kontroly a získali preukaz SOI, resp. poverenie na výkon kontroly. Inšpektori SOI vykonávajú svoje povinnosti tak, ako im ich ukladá zákon, pričom sú pri svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti §zo zákona nezávislí. Na základe ich zákonom zverenej právomoci vykonali kontrolu, pričom pri kontrole zistili pochybenia. Inšpekčný záznam patrí medzi relevantné podklady k rozhodnutiu a je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori opíšu objektívne zistený skutkový stav na mieste samom, prípadne aj problematiku podnetov. Účastník konania bol predvolaný na Inšpektorát SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj na základe písomného predvolania č. 01044/06/2019 zo dňa 20.05.2019. Vzhľadom k tomu, že dňa 10.06.2019 bolo na Inšpektorát SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj doručené písomné ospravedlnenie kontrolovaného subjektu, ktorého súčasťou boli aj požadované písomné doklady, inšpektori SOI vykonali kontrolu bez prítomnosti kontrolovaného subjektu. Predmetný inšpekčný záznam z kontroly vykonanej dňa 10.06.2019 bol zaslaný kontrolovanému subjektu dňa 11.06.2019 a bol mu doručený dňa 14.06.2019 prostredníctvom pošty a dňa 17.06.2019 do jeho elektronickej schránky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk.

K predmetnému inšpekčnému záznamu mal účastník konania právo sa vyjadriť, pričom mal tiež právo podať proti záväznému pokynu uloženému v inšpekčnom zázname písomné námietky do 3 dní odo dňa doručenia. Účastník konania sa však nevyjadril k inšpekčnému záznamu a ani nepodal proti záväznému pokynu písomné námietky. Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly tvorí objektívny hmotnoprávny podklad pre ďalší postup v konaní, a to najmä pri vydaní meritórneho rozhodnutia vo veci samej a zároveň slúži ako relevantný právny dôkaz o porušení povinnosti účastníka konania, ktorá mu vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Inšpekčný záznam považuje odvolací orgán za jasný, zrozumiteľný a taktiež ho považuje za dostatočný dôkaz porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací správny orgán poznamenáva, že účastník konania kontrolné postupy, ako ani žiadne zistenia nespochybnil, nevyvrátil a ani žiadnym iným spôsobom nenamietal, a preto odvolací orgán nevidí dôvod pochybovať o legitímnosti vykonanej kontroly inšpektormi SOI.

Účastník konania v odvolaní konštatuje, že mu nebolo umožnené z neznámych dôvodov sa k záverom SOI ani vyjadriť, že správny orgán prvého stupňa sa nesnažil o konfrontáciu s účastníkom konania, nakoľko mu bola odopretá možnosť vec prerokovať, vysvetliť, argumentovať, pričom správny orgán prvého stupňa bez vysvetlenia zo strany účastníka konania dospel k záveru, že niet čo dokazovať, argumentovať a rozhodol vo veci sám. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že nie je pravdou, že účastník konania nemal možnosť vyjadriť sa k záverom kontroly. Túto možnosť mal viackrát, preto možno považovať toto tvrdenie za účelové, s cieľom dosiahnuť zrušenie rozhodnutia v dôsledku procesnej chyby správneho orgánu. Odvolací orgán má za to, že z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu jednoznačne vyplýva, prečo správny orgán nenariadil ústne pojednávanie. Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 21 ods. 1 Správneho poriadku, v zmysle ktorého *„správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon“*. Správny poriadok teda predpokladá dve formy konania pred správnym orgánom, administratívnu (písomnú) a ústnu. Z dikcie zákona vyplýva, že ústne pojednávanie sa musí uskutočniť len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo správny orgán ústne pojednávanie nariadi. Na konanie o správnom delikte účastníka konania sa vzťahuje osobitný zákon, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa, ktorý povinnosť nariadiť ústne pojednávanie správne orgánu neukladá a subsidiárne Správny poriadok, ktorý vyžaduje pojednávanie nariadiť len ak to vyžaduje povaha veci. Posúdenie vhodnosti, resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha účastníkovi konania, ale správne orgánu, a to len vtedy, pokiaľ bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie. Odvolací orgán má za to, že postup, ako aj rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, nakoľko zvolením administratívnej formy konania správny orgán postupoval v súlade so Správnym poriadkom. Odvolací orgán zároveň dodáva, že vykonanie pojednávania pred správnym orgánom predstavuje ďalšie dodatočné náklady a správny orgán finančne zaťažuje, pričom jeho nariadenie v prípadoch, kedy vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav veci nie je nevyhnutné, by bolo v rozpore so zásadami rýchlosti, hospodárnosti a efektívnosti správneho konania. Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku *„správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci“*. Konanie je uskutočnené hospodárne, ak prebieha čo najrýchlejšie a s čo najmenšími nákladmi, aby nedochádzalo k zbytočnému zaťažovaniu subjektov správneho konania. Hospodárnosť sa posudzuje nielen z finančného, ale aj z časového hľadiska a odvolací orgán považuje za neefektívne nariadovať ústne pojednávanie vtedy, keď ústne pojednávanie už nemôže prispieť k ďalšiemu objasneniu veci. V určitých záležitostiach je preto legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavku efektivity a hospodárnosti konania. Odvolací orgán na druhej strane zvažil, či by nariadenie ústneho pojednávania bolo bývalo prispelo k objasneniu veci. Podľa názoru odvolacieho orgánu by však ani nariadenie ústneho pojednávania nezmenilo skutkový stav zistený v čase kontroly vykonanej inšpektormi SOI. Akékoľvek vyjadrenie účastníka konania pri kontrole by nemalo

nijaký vplyv na skutočnosť, že obidve zmluvy, t. j. Zmluva o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 20.10.2017, ako aj Zmluva o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 10.03.2018, boli dojednané v režime Obchodného zákonníka. Odvolací správny orgán má taktiež za to, že nenariadením ústneho pojednávania, vzhľadom na mieru objasnenosti veci z dokladov poskytnutých účastníkom konania v rámci prílohy listu zo dňa 06.06.2019, doručeného správneho orgánu prvého stupňa dňa 10.06.2019, nedošlo k porušeniu základných pravidiel konania a procesné práva účastníka konania neboli nijakým spôsobom dotknuté. Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 4Sžo/262/2015 zo dňa 01.12.2016, keď „...*správny orgán sa má riadiť správnym poriadkom, a teda nariadiť ústne pojednávanie len v prípade, ak tak ustanovuje osobitný predpis alebo v prípade, ak to vyžaduje povaha veci. Preto v preskúmanom prípade rozhodnutiami a postupom správnych orgánov nebola žalobcovi odmietnutá spravodlivosť (denegatio iustitiae). Najvyšší súd zdôrazňuje, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania. ...*“. Odvolací orgán len exemplifikatívne vymenúva niekoľko rozsudkov, ktoré dosvedčujú jeho argumentácii (rozsudok NS SR, sp. zn. 6Sžo/33/2014, sp. zn. 2Sžo/53/2013, sp. zn. 3Sžo/102/2015, sp. zn. 6Sž/19/2011, sp. zn. 6Sž/23/2011, sp. zn. 6Sž/27/2011, sp. zn. 8 Sžo/52/2014, sp. zn. 2 Sžp/10/2011, rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR, sp. zn. 1 As 27/2008-67 a pod.). Napokon odvolací orgán poukazuje na skutočnosť, že ustálená rozhodovacia prax NS SR je v súlade s novším rozhodnutím Ústavného súdu SR (nález Ústavného súdu SR II. ÚS 134/2014-19), v zmysle ktorého „*podľa názoru ústavného súdu v danom prípade neuskutočnenie ústneho pojednávania v konaní pred radou (správnym orgánom) nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru spočívajúcim v zachovaní princípu ústnosti, verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci. Správny orgán, akým bola v tomto konkrétnom prípade rada ako orgán výkonnej moci štátu, totiž nespĺňal a nespĺňa atribúty nestranného a nezávislého súdu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Verejné prerokovanie trestného obvinenia, resp. uskutočnenie ústneho pojednávania pred takýmto orgánom preto nemôže naplniť čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý zaručuje takéto prerokovanie pred nestranným a nezávislým súdom (argumetum a simili PL. ÚS 12/97)*“. V nadväznosti na priloženú najnovšiu a v zásade už ustálenú judikatúru NS SR a Ústavného súdu SR je evidentné, že odvolací orgán nemohol námietkam účastníka konania v tejto časti odvolania priznať žiadne právne účinky. Ako už bolo uvedené vyššie, odvolací orgán zastáva názor, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko správny orgán postupoval v súlade so zákonmi a z dôvodu spoľahlivo zisteného skutkového stavu a tiež v záujme úspornosti nebolo potrebné ústne pojednávanie nariadiť.

Pokiaľ ide o námietky účastníka konania uvedené v odvolaní, t. j. že v prípade uvedenia Obchodného zákonníka v záhlaví dotknutých zmlúv, ide o preklep, a že kontrolný orgán sa vo svojom rozhodnutí odvoláva tak na ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj ustanovenia OZ, odvolací orgán uvádza, že ich považuje za právne bezpredmetné a subjektívne. Odvolací orgán v danej súvislosti poznamenáva, že v slovenskej právnej úprave je zakotvená objektívna zodpovednosť právnických osôb pri spáchaní správneho deliktu. To znamená, že pre samotný vznik zodpovednosti je zavinenie právnickej osoby ako páchatel'a deliktu právne irelevantné. Zavinenie nie je obligatórny znak správneho deliktu právnických osôb a podnikajúcich fyzických osôb. Zodpovednosť za tento druh správneho deliktu je objektívnou zodpovednosťou. Správny orgán v rámci vyvodzovania administratívnoprávnej zodpovednosti účastníka konania dokazuje len porušenie právnej povinnosti účastníkom konania, existenciu protiprávneho následku a príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a protiprávnym následkom. Miera zavinenia sa skúma len v súvislosti s určením druhu a výšky sankcie. Predmetný fakt však nemení právnu podstatu tohto druhu zodpovednosti. Z hľadiska právnej teórie ide o absolútnu objektívnu zodpovednosť (bez možnosti liberácie), t. j. účastník konania sa nemôže zbaviť zodpovednosti za správny delikt poukázaním na existenciu tzv. liberačného dôvodu (zákonná úprava ich totiž neupravuje). Zákon o ochrane spotrebiteľa

neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinnosti účastníka konania vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a je povinný taktiež zabezpečiť jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

K argumentom účastníka konania, že na znení zmluvy sa podieľala aj druhá strana, tzn. zodpovednosť za znenie obsahu zmluvy je rovnaká a nemožno prenášať zodpovednosť za akúkoľvek pochybnosť v zmluve len na jeden subjekt, že neporušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože podmienky boli individuálne dojednané, a že je nad všetky pochybnosti zrejmé, že bola splnená podmienka uvedená v § 53 ods. 1 OZ, nakoľko všetky podmienky boli individuálne dojednané, o čom svedčí bod 13.8 v obidvoch zmluvách, t. j. nejedná sa v tomto prípade o neprijateľné podmienky, odvolací správny orgán uvádza, že sa nestotožňuje s vyššie uvedenými argumentmi účastníka konania, pričom ich považuje zároveň za irelevantné a nespochybňujúce zistený skutkový stav. Odvolací orgán poznamenáva, že pôsobnosť Obchodného zákonníka môže byť síce rozšírená dohodou zmluvných strán aj na prípady, kedy by sa inak neaplikoval, avšak táto prichádza do úvahy len na základe individuálneho dojednania so spotrebiteľom. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Odvolací orgán uvádza, že postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa tiež z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník a „profesionálne znalý podnikateľ“ dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. Odvolací orgán zastáva názor, že aj úprava spotrebiteľskej zmluvy (v užšom zmysle) sa vzťahuje iba na tie zmluvy, pri ktorých spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah zmluvy. V prípade pochybností, či sporu musí účastník konania preukázať, že zmluvné podmienky boli dohodnuté individuálne. Ak to nepreukáže, platí, že neboli individuálne dojednané. Z posudzovanej Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 20.10.2017 a Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 10.03.2018 a ich bodu 13.8 uvedenom v Článku 13. Záverečné ustanovenia, je však podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že právny režim Obchodného zákonníka nebol so spotrebiteľom individuálne dojednaný. V prípade, ak účastník konania namieta, že všetky podmienky boli individuálne dojednané, o čom svedčí bod 13.8 v obidvoch zmluvách, t. j. nejedná sa v tomto prípade o neprijateľné podmienky, je povinný podľa ustanovenia § 53 ods. 3 OZ uvedené tvrdenie preukázať. Účastník konania však žiadnym spôsobom jednoznačne a nespochybniteľne nepreukázal, že zmluvné podmienky boli dohodnuté individuálne, tzn. odvolací orgán má za to, že neboli individuálne dojednané. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade išlo o typovú zmluvu, ktorú v časti režimu zmluvy spotrebiteľ nemal možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvňovať, ustanovenie uplatnenia režimu Obchodného zákonníka môže predstavovať menej priaznivejšie postavenie spotrebiteľa, čím sa zasahuje do jeho ekonomických záujmov. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej

činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Samotnú skutočnosť, že účastník konania do článku 13. Záverečné ustanovenia bod 13.8 vopred pripravenej Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 20.10.2017 a Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 10.03.2018 zahrnul všeobecnú klauzulu, podľa ktorej: „Zmluvné strany zhodne prehlasujú, že obaja jej účastníci mali možnosť ovplyvniť obsah zmluvy a na jej konečnom znení sa aktívne podieľali a znenie samotnej zmluvy je výsledkom vzájomných rokovaní o jej obsahu“, odvolací orgán nepovažuje v žiadnom prípade za dôkaz, že právny režim Obchodného zákonníka bol so spotrebiteľom individuálne dojednaný.

K tvrdeniam účastníka konania, že dotknuté zmluvy sú zreteľne pomenované, pričom je z nich jasné, že ide o Zmluvy o dielo, že každý musí rešpektovať všetky podmienky, za ktorých boli tieto zmluvy uzatvorené, že aj kontrolný orgán musí brať na zreteľ, že v každej zmluve sú dve rovnocenné strany, t. j. ak jeden účastník zmluvy je zodpovedný za znenie zmluvy, rovnako je zodpovedný aj druhý účastník zmluvy a ak by to tak nemalo byť, bol by to rozpor so zákonodarstvom, vrátane Ústavy SR, a že z uvedeného dôvodu účastník konania namieta nielen prístup správneho orgánu, ale aj spôsob, ako vymeral pokutu, odvolací správny orgán uvádza, že prvostupňový správny orgán ani odvolací orgán nerozhodujú o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, ale kontrolujú dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa a dotknutých zákonov zo strany kontrolovaných subjektov a v prípade porušenia zákona udeľujú sankcie v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, prípadne na základe iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Vyššie uvedené pochybenie, nachádzajúce sa v záhlaví Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 20.10.2017 a v záhlaví Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 10.03.2018, nemožno považovať za zanedbateľné, lebo uvedené dokumenty poskytujú spotrebiteľom ucelené informácie v prípade zmluvného vzťahu medzi účastníkom konania ako predávajúcim a spotrebiteľom. Odvolací orgán mal preukázať, že účastník konania uzatváral spotrebiteľské zmluvy, nazvané ako Zmluva o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“, podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov. Tieto zmluvy je potrebné považovať za zmluvy spotrebiteľské. Podľa ustálenej judikatúry, ak sa spotrebiteľská zmluva uzavrie podľa Obchodného zákonníka, tak okrem pojmového vymedzenia a podstatných náležitostí zmluvy sa bude spravovať podľa OZ, keďže jeho ustanovenia sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Ide o spotrebiteľské zmluvy, ktoré je potrebné podriaďiť režimu podľa ust. § 52 a nasl. OZ, upravujúcich problematiku spotrebiteľských zmlúv. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom (§ 52 ods. 2 OZ). Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Odvolací orgán opakovane podotýka, že posudzovaná zmluvná podmienka je založená na priamom rozpore s ustanovením § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ, pričom spotrebiteľ sa ňou vopred vzdáva svojich práv na priaznivejšiu právnu úpravu podľa OZ a zároveň si zhoršuje svoje zmluvné postavenie. Uvedená zmluvná podmienka je v rozpore s ustanoveniami § 52 ods. 2 OZ, keďže zákon vyžaduje prednostné použitie ustanovení OZ upravujúcich právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech spotrebiteľa a nie prednostné použitie ustanovení Obchodného zákonníka, tak ako uvádzal účastník konania v záhlaví Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 20.10.2017 a v záhlaví Zmluvy o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 10.03.2018. Je nepochybne dôležitou skutočnosťou, či daný právny vzťah spadá pod režim OZ alebo pod režim Obchodného zákonníka, ktorého úprava je pre spotrebiteľa oveľa nepriaznivejšia, ako ochrana

poskytnutá OZ. Podmienky spotrebiteľských zmlúv upravené v OZ sú vo vzťahu k spotrebiteľovi kogentné, keďže nepripúšťajú odchylnú úpravu, ktorou by sa zhoršilo postavenie spotrebiteľa. Režim Obchodného zákonníka je pre spotrebiteľa nevýhodnejší, napr. v prípade premlčania, v prípade uplatňovania zodpovednosti za vady a pod. Zároveň použitie právnej úpravy Obchodného zákonníka prichádza do úvahy prioritne len vtedy, ak ide o zmluvu medzi podnikateľmi a zmluva je zameraná na podnikateľskú činnosť, nie ak ide o štandardný spotrebiteľský vzťah tak, ako je to aj v danom prípade. Keďže sa má všeobecne za to, že pre spotrebiteľa je priaznivejšia úprava záväzkového práva obsiahnutá v OZ, súdy opakovane judikovali, že ak je jedna zo zmluvných strán spotrebiteľom, zmluva sa musí spravovať výlučne OZ. K uvedenému je potrebné taktiež uviesť, že dojednanie režimu Obchodného zákonníka je tak v praxi správneho orgánu, ako aj v súdnej praxi považované za neprijateľnú podmienku. Medzi súdne rozhodnutia, ktorými bol režim Obchodného zákonníka, ustanovený v spotrebiteľských veciach, vyhlásený za neprijateľný patrí napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/130/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5S/71/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/705/2014, rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 M Cdo 20/2009 a pod. Odvolací orgán má teda za to, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť nepochybne preukázaná.

Ako už bolo uvedené vyššie, spotrebiteľské zmluvy nesmú v zmysle § 53 ods. 1 OZ obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t. j. neprijateľné podmienky. OZ, ale aj zákon o ochrane spotrebiteľa jasne zakotvujú ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Účastník konania formulovaním vyššie popísanej zmluvnej podmienky, ktorá bola v rozpore so zákonom, spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čím ho v danom prípade jednostranne znevýhodnil. Vzhľadom na to, že spotrebiteľ pri dojednávani spotrebiteľskej zmluvy vystupuje v slabšej pozícii v porovnaní s predávajúcim je potrebné, aby mu v týchto vzťahoch v medziach zákona bola poskytnutá zvýšená ochrana.

Odvolací správny orgán zároveň považuje za dôležité uviesť, že správny delikt, ktorého skutkovú podstatu účastník konania svojím konaním naplnil, teda porušenie zákazu použitia neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, je tzv. ohrozovacím správnym deliktom, teda následok uvedeného konania v podobe poškodenia konkrétneho spotrebiteľa pre naplnenie skutkovej podstaty tohto správneho deliktu nie je potrebný. SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Ohrozovací charakter uvedeného správneho deliktu je logickým vyústením záujmu spoločnosti na ochrane spotrebiteľov pred používaním neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom už len ich samotné zakotvenie do spotrebiteľského právneho vzťahu je v zmysle § 53 ods. 5 OZ, čo do dôsledku, postihované ich neplatnosťou. Teda už len samotným zakotvením neprijateľnej podmienky do spotrebiteľských zmlúv došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu postihovaného v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Účastník konania v odvolaní namieta nielen prístup správneho orgánu, ale aj spôsob, ako vymeral pokutu. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán však považuje pokutu po jej znížení za primeranú, uloženú v rámci stanovených kritérií, v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby a v súlade so zásadou materiálnej rovnosti vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov.

Správny orgán zároveň postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch. Odvolací orgán nemohol zrušiť uloženú sankciu, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenie právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom vonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona *„pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti“*. Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa *„ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1“*.

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa zo strany účastníka konania bolo spoľahlivo preukázané. Odvolací orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu.

Odvolačný orgán však pristúpil k zníženiu výšky uloženej pokuty, nakoľko je toho názoru, že dostatočne preventívny a represívny charakter pre účastníka konania bude mať aj uloženie pokuty v nižšej výške, ako bolo uvedené v prvostupňovom správnom rozhodnutí. Správny orgán považuje výšku uloženej sankcie po znížení za adekvátnu protiprávnemu konaniu, nakoľko v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa správny orgán je povinný uložiť predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. V zmysle judikatúry rozhodovacej praxe súdov týkajúcej sa rozhodovania v správnych deliktoch (napr. NS SR sp. zn. 5Sžo/204/2010, NS SR sp. zn. 5Sžp/21/2011) orgán dozoru pri určovaní výšky sankcie prihliadol jednak na okolnosti viažuce sa na subjekt, samotný skutok a jeho následok, jednak na všetky štyri povinné hľadiská definované v ustanovení § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolačný orgán pri ukladaní výšky pokuty vzal do úvahy, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy zvýšenú ochranu, nebol z dôvodov porušenia povinnosti splnený. Používať neprijateľné zmluvné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi považuje odvolací orgán za závažné porušenie zákonom stanovených povinností, keďže takéto konanie je spôsobilé priamo poškodiť spotrebiteľa vo forme majetkovej ujmy. Spotrebiteľ v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Správny orgán prihliadol na obsah neprijateľnej podmienky a na mieru, v akej je spôsobilá ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účastník konania v Zmluve o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 20.10.2017 a v Zmluve o dielo „Dodávka jedného EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu“ zo dňa 10.03.2018 ustanovil režim Obchodného zákonníka, keď vyššie uvedené zmluvy uzavrel podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov. Účastník konania v danom prípade jednostranne spotrebiteľa znevýhodnil, keď uviedol informáciu, že predmetná zmluva je uzatváraná v režime Obchodného zákonníka. Spotrebiteľ, ktorý nedisponuje odbornými znalosťami v oblasti záväzkových právnych vzťahov, nemá vedomosť o možnosti použitia pre neho priaznivejších ustanovení OZ. Odvolací orgán sa taktiež stotožnil s argumentom správneho orgánu prvého stupňa, že uvedená informácia o právnom režime uzatváraných záväzkových právnych vzťahov, je spôsobilá ovplyvniť ekonomické správanie spotrebiteľa, pričom v konečnom dôsledku môže ohroziť, či dokonca poškodiť jeho ekonomické záujmy. Odvolací orgán poznamenáva, že spotrebiteľ často vzhľadom na nedostatok skúseností v danej oblasti nie je objektívne schopný posúdiť charakter a možný dopad jednotlivých zmluvných podmienok, ktoré ho v konečnom dôsledku môžu pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho poškodiť. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je pretavená do zákazu používania neprijateľných obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom v predmetnom prípade nebola naplnená.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávného konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.